

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Comisia pentru afaceri externe

2007/2274(INI)

22.1.2008

PROIECT DE RAPORT

referitor la Raportul anual 2007 privind drepturile omului în lume și politica
Uniunii Europene în această privință
(2007/2274(INI))

Comisia pentru afaceri externe

Raportor: Marco Cappato

PR_INI

CUPRINS

Pagina

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN3

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitor la Raportul anual 2007 privind drepturile omului în lume și politica Uniunii Europene în această privință
(2007/2274(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere cel de-al nouălea Raport anual UE privind drepturile omului (2007)¹,
- având în vedere articolele 3, 6, 11, 13 și 19 din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolele 177 și 300 din Tratatul CE,
- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului și toate instrumentele internaționale relevante privind drepturile omului²,
- având în vedere Carta ONU,
- având în vedere toate convențiile Organizației Națiunilor Unite privind drepturile omului și protocoalele lor opționale,
- având în vedere instrumentele regionale privind drepturile omului și, în special, Carta africană a drepturilor omului și popoarelor și protocolul facultativ privind drepturile femeilor în Africa,
- având în vedere intrarea în vigoare la 1 iulie 2002 a Statutului de la Roma al Curții Penale Internaționale (CPI) și rezoluțiile sale privind CPI³,
- având în vedere Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane și planul Uniunii Europene pe 2005 privind cele mai bune practici, standarde și proceduri pentru combaterea și prevenirea traficului cu ființe umane⁴,
- având în vedere protocolul nr. 13 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), privind abolirea pedepsei cu moartea în toate circumstanțele,
- având în vedere Convenția ONU împotriva torturii și altor pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante,
- având în vedere Convenția Națiunilor Unite privind drepturile copilului,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor și protocolul facultativ la aceasta,

¹ Documentul Consiliului 13288/1/07.

² A se vedea anexa la acest raport.

³ JO C 379, 07.12.1998, p. 265; JO C 262, 18.9.2001, p. 262; JO C 293, 28.11.2002, p. 88; JO C 271 E, 12.11.2003, p. 576.

⁴ JO C 311, 9.12.2005, p. 1.

- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene¹,
- având în vedere Acordul de parteneriat ACP-CE și revizuirea acestuia²,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind drepturile omului în lume,
- având în vedere rezoluția sa din 7 iunie 2007 privind cea de-a cincea sesiune a Consiliului pentru drepturile omului al Organizației Națiunilor Unite (UNHCR) și rezultatul negocierilor asupra acestuia³,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 februarie 2006 privind clauza referitoare la drepturile omului și la democrație în acordurile UE⁴,
- având în vedere rezoluția sa din 1 februarie 2007 privind inițiativa pentru un moratoriu universal asupra pedepsei capitale⁵ și rezoluția adoptată la 18 decembrie 2007 în cadrul Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite privind un moratoriu la nivel mondial asupra pedepsei capitale,
- având în vedere rezoluția sa din 20 septembrie 2001 privind mutilarea genitală a femeilor⁶, în care se afirmă că orice formă de astfel de mutilare, indiferent de gravitate, constituie un act de violență împotriva femeilor și o violare a drepturilor lor fundamentale,
- având în vedere rezoluția sa din 6 septembrie 2007 privind funcționarea dialogurilor și a consultărilor cu țările terțe cu privire la drepturile omului, în care se subliniază faptul că problema drepturilor femeilor trebuie abordată explicit în cadrul tuturor dialogurilor pe tema drepturilor omului⁷,
- având în vedere rezoluția sa din 6 iulie 2006 privind libertatea de expresie pe internet⁸,
- având în vedere toate rezoluțiile urgente privind drepturile omului pe care le-a adoptat,
- având în vedere Forumul Uniunii Europene pe tema drepturilor omului, organizat la Lisabona, în decembrie 2007,
- având în vedere Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, semnată de Comunitățile Europene și de majoritatea statelor membre ale acestora la 30 martie 2007, în care se instituie obligația de a include interesele și preocupările persoanelor cu handicap în acțiunile din domeniul drepturilor omului care vizează țările terțe,
- având în vedere nota orientativă privind handicapul și dezvoltarea, adresată delegațiilor și serviciilor Uniunii Europene și publicată în iulie 2004,

¹ JO C 303, 14.12.2007, p. 1.

² JO L 317, 15.12.2000, p. 3. JO L 209, 11.08.2005, p. 27.

³ Texte adoptate, P6_TA(2007)0235.

⁴ JO C 290 E, 29.11.2006, p. 107.

⁵ JO C 250 E, 25.10.2007, p. 91.

⁶ JO C 77 E, 28.03.2002, p. 126.

⁷ Texte adoptate, P6_TA(2007)0381.

⁸ JO C 303 E, 13.12.2006, p. 879.

- având în vedere Declarația Organizației Națiunilor Unite privind apărătorii drepturilor omului și activitățile reprezentantului special al Secretarului General al Națiunilor Unite în legătură cu situația apărătorilor drepturilor omului,
 - având în vedere Convenția internațională privind protecția tuturor persoanelor împotriva dispariției forțate, adoptată în decembrie 2006,
 - având în vedere Orientările Uniunii Europene referitoare la promovarea respectării dreptului internațional din domeniul umanitar¹, la copii și conflictele armate și la apărătorii drepturilor omului,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A6-0000/2008),
- A. întrucât Raportul anual 2007 al Uniunii Europene, elaborat de Consiliu și Comisie, oferă o perspectivă de ansamblu asupra activităților instituțiilor Uniunii Europene din domeniul drepturilor omului în interiorul și în afara Uniunii Europene,
 - B. întrucât raportul anual al Parlamentului European din 2007 își propune să examineze, să evalueze și, acolo unde este cazul, să prezinte critici constructive atât ale activităților referitoare la drepturile omului întreprinse de Comisie și Consiliu, cât și ale activităților generale ale Parlamentului;
 - C. întrucât trebuie luat în considerare faptul că situația drepturilor omului din interiorul Uniunii Europene are un impact direct asupra credibilității și capacității sale de a implementa o politică externă eficientă,
 - D. întrucât drepturile omului și protecția acestora se bazează pe - și ar trebui promovată în paralel cu - statul de drept, guvernarea democratică, principiul separației puterilor și al răspunderii politice, separația dintre biserică și stat, precum și o serie de drepturi politice care să le permită beneficiarilor să fie propriii lor avocați în materie de drepturi ale omului,
 - E. întrucât trebuie făcute eforturi pentru a acorda o mai mare atenție respectării drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor politice, în cadrul negocierii și implementării acordurilor comerciale bilaterale sau regionale, chiar și a celor încheiate cu parteneri comerciali importanți,
 - F. întrucât dreptatea, libertatea, democrația și statul de drept, garantând libertățile fundamentale și drepturile omului, constituie pilonii unei păci durabile; întrucât o pace durabilă nu poate exista în condițiile în care cei care încalcă sistematic drepturile omului și dreptul internațional din domeniul umanitar sunt protejați,
 - G. întrucât politicile de promovare a drepturilor omului sunt periclitate în multe regiuni ale globului, deoarece încălcarea drepturilor omului este însoțită inevitabil de încercarea

¹ JO C 327, 23.12.2005, p. 4.

celor care le încalcă de a reduce efectele oricărei politici de promovare a acestor drepturi, în special în țările în care încălcarea drepturilor omului constituie un element esențial pentru menținerea la putere a unui guvern nedemocratic,

- H. întrucât 82% dintre persoanele cu handicap din țările în curs de dezvoltare trăiesc încă sub pragul sărăciei și continuă să facă obiectul unor abuzuri din punctul de vedere al drepturilor omului, incluzând negarea dreptului la viață și tratamente inumane sau degradante, și întrucât situația copiilor cu handicap este deosebit de îngrijorătoare din această perspectivă,
- I. întrucât, conform Constituției organizației Mondiale a Sănătății, o stare de sănătate optimă este unul dintre drepturile fundamentale ale tuturor ființelor umane, indiferent de rasă, religie, convingeri politice și condiție economică sau socială, și întrucât sănătatea oamenilor este fundamentală pentru instaurarea păcii sau a securității,
1. condamnă faptul că Uniunea Europeană este încă departe de a duce o politică coerentă și intransigentă de promovare a drepturilor omului în lume; consideră că trebuie realizate progrese semnificative pentru a asigura respectarea strictă a dispozițiilor existente ale UE privind drepturile omului;
 2. consideră că, în vederea unei îmbunătățiri substanțiale a promovării drepturilor omului, care este adesea frânată de preeminența intereselor naționale ale statelor membre, trebuie avansat în direcția consolidării politicii externe și de securitate, în cadrul căreia promovarea drepturilor omului ar trebui considerată ca prioritate;
 3. solicită Comisiei și Consiliului să depună eforturi mai substanțiale pentru a ameliora capacitatea Uniunii Europene de a reacționa rapid la încălcările drepturilor omului din țările terțe, nu în ultimul rând prin integrarea politicii în materie de drepturile omului în politicile Uniunii Europene cu privire la țările respective;

Principii generale și propuneri privind drepturile omului, democrația, pacea și non-violența

4. reafirmă că drepturile omului - așa cum sunt definite în principalele instrumente și convenții internaționale, printre care și Carta Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene - sunt drepturi universale, naturale și dobândite istoric, a căror respectare practică și efectivă constituie o garanție esențială pentru implementarea și aplicarea dreptului și ordinii internaționale, precum și pentru promovarea păcii, libertății, dreptății și democrației;
5. consideră că posibilitatea de a invoca efectiv drepturile omului în instanțele locale și naționale din lumea întreagă sau, dacă nu, în fața instanțelor supranaționale trebuie să fie un obiectiv explicit și esențial al politicilor UE, și în primul rând al politicii externe și de securitate comune;
6. solicită, de aceea, Comisiei și Consiliului să ia măsuri urgente - luând ca model ceea ce s-a făcut pentru crearea Tribunalului Penal Internațional - pentru a susține activitatea tuturor instanțelor implicate în protecția drepturilor omului; consideră, mai precis, că ar trebui acordat un sprijin maxim activității Curții interamericane a drepturilor omului și a

Curții Africane pentru drepturile omului și ale popoarelor și ar trebui avansat în direcția facilitării instituirii unei Curți a Drepturilor Omului a statelor neautoritare și nedictatoriale din Asia și Pacific;

7. consideră că dreptul la democrație - înțeles ca drept al fiecărui cetățean de a participa, fără discriminare, la exercitarea suveranității poporului în cadrul instituțiilor statului de drept - este un drept universal, dobândit istoric și recunoscut explicit în Convenția Europeană pentru protejarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului, în Declarația de la Viena din 1993 și în Declarației Mileniului a Organizației Națiunilor Unite; dreptul la democrație implică, din partea instituțiilor comunității internaționale, a Uniunii Europene și a tuturor statelor membre, datoria de a conlucra pentru ca oamenii din toată lumea să beneficieze fără impedimente de acest drept; scopul strategic al acestui demers trebuie să fie instituirea unei adevărate organizații mondiale a democrației și a statelor democratice, de atins fie prin transformarea și consolidarea instituțiilor supranaționale existente - utilizând Comunitatea Democrațiilor ca bază - fie prin crearea unor noi instituții;
8. consideră că toate statele ar trebui, în ultimă instanță, să supună propria suveranitate regulilor și instituțiilor supranaționale, instituite sau de instituit pentru a garanta aplicarea efectivă a normelor și a tratatelor internaționale în materie de drepturi ale omului; consideră că, în realitate, „statul național al suveranității absolute”, mai ales atunci când este construit pe baza unor diviziuni etnice, lingvistice sau religioase, este astăzi inadecvat în raport cu afirmarea efectivă a libertăților individuale și cu menținerea păcii;
9. consideră că non-violența ghandiană este mijlocul cel mai potrivit exercitarea deplină, afirmarea, promovarea și respectarea drepturilor fundamentale ale omului; își exprimă convingerea că difuzarea acestui concept de non-violență trebuie să constituie un obiectiv prioritar al politicii UE de promovare a drepturilor omului și a democrației și își afirmă intenția de a contribui la actualizarea și la studiul teoriilor și practicilor moderne ale acțiunii non-violente, inclusiv printr-o analiză comparată a celor mai bune practici utilizate de-a lungul istoriei; pentru a plasa acest demers într-o poziție politică centrală, propune ca în 2009 să fie convocată o conferință europeană pe tema non-violenței, iar 2010 să fie declarat Anul european al non-violenței; solicită statelor membre să conlucreze, în cadrul Organizației Națiunilor Unite, în vederea proclamării deceniului 2010-2020, „deceniul non-violenței”;

Raportul anual 2007 al Uniunii Europene privind drepturile omului

10. subliniază importanța Raportului anual al Uniunii Europene privind drepturile omului din perspectiva analizării și evaluării politicii UE în materie de drepturile omului și recunoaște că acest raport oferă o imagine de ansamblu asupra volumului crescând de activități ale Uniunii Europene în domeniul drepturilor omului;
11. consideră că sunt necesare mai multe informații pentru evaluarea politicilor anterioare și că trebuie propuse idei și orientări pentru a adapta prioritățile politicilor în funcție de fiecare țară; solicită din nou evaluarea funcționării și a rezultatelor politicilor Uniunii Europene, a instrumentelor și inițiativelor sale în materie de drepturi ale omului din țările terțe, inclusiv prin introducerea unor indici sau a altor criterii obiective de

evaluare;

12. salută prezentarea publică a raportului pe anul 2007 elaborat de Consiliu și Comisie în cadrul ședinței plenarei din decembrie 2007, în paralel cu acordarea de către Parlament a premiului anual Saharov pentru libertatea în gândire dlui Salih Mahmoud Mohamed Osman , din Sudan; s-a instituit astfel o practică regulată, care a transformat ședința plenară a Parlamentului European din decembrie într-un eveniment anual major în contextul activităților UE din domeniul drepturilor omului;
13. solicită din nou Consiliului și Comisiei să ia în considerare posibilitatea întocmirii unei liste generale a țărilor cu o situație îngrijorătoare din cauza încălcărilor drepturilor omului și subliniază importanța stabilirii unor criterii de evaluare și comparație a țărilor pe baza scorului lor în materie de drepturile omului, definind diferite categorii de țări și permițând astfel stabilirea unor priorități specifice în cadrul politicilor;

Activitățile Consiliului și Comisiei în domeniul drepturilor omului în cadrul forurilor internaționale

14. aduce un omagiu activității desfășurate de Reprezentantul personal pentru Drepturile Omului al Înalțului Reprezentant, dna Riina Kionka, în 2007; continuă să susțină activitatea acesteia și eforturile de a crește vizibilitatea și de a consolida rolul Uniunii Europene în cadrul forurilor internaționale din domeniul drepturilor omului; se așteaptă ca Înalțul Reprezentant, Consiliul și toți reprezentanții statelor membre să sprijine, pe deplin, activitatea sa de promovare a drepturilor omului;
15. consideră că capacitatea Uniunii Europene de prevenire, reacție și gestionare a crizelor s-a dovedit a fi insuficientă și solicită Consiliului să constituie treptat aspectele civile ale Politicii Europene de Securitate și Apărare într-un „Serviciu civil de pace”, care să gestioneze crizele civile pe termen scurt și să contribuie la instaurarea păcii pe termen lung; consideră că, în acest cadru, Uniunea Europeană ar trebui să consolideze rețelele societății civile pe teren - la nivel subnațional, național și regional - astfel încât să impulsioneze instaurarea încrederii, consolidarea capacităților, monitorizarea și sensibilizarea, susținând astfel instituționalizarea participării societății civile la structurile regionale și subregionale de pace și securitate;
16. reiterează solicitarea adresată Comisiei, de a încuraja statele membre ale Uniunii Europene și țările terțe cu care sunt în curs negocierile de aderare să semneze și să ratifice toate convențiile fundamentale și protocoalele anexate acestora ale Națiunilor Unite și Consiliului Europei din domeniul drepturilor omului; atrage în mod special atenția statelor membre ale Uniunii Europene asupra necesității de a ratifica Convenția Internațională privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora, pe care nici un stat membru nu a ratificat-o până acum¹;
17. solicită ratificarea promptă de către Comunitatea Europeană, precum și de către statele membre, a Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap; insistă asupra faptului că Protocolul facultativ la Convenție trebuie considerat ca

¹ Până în iunie 2007.

reprezentând o parte integrantă a acesteia și solicită aderarea simultană la Convenție și la Protocol;

18. subliniază necesitatea realizării de progrese în ceea ce privește implicarea activă, în 2007, a Uniunii Europene și a statelor sale membre în chestiunile legate de respectarea drepturilor omului și a democrației, în cadrul diferitelor foruri internaționale, printre care Consiliul ONU pentru Drepturile Omului (UNHRC), aflat în primul an de activitate, Adunarea Generală a ONU, Consiliul Ministerial al Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) și Consiliul Europei;
19. solicită îmbunătățirea cooperării și a coordonării dintre Consiliul Europei și Uniunea Europeană; salută semnarea, la 11 mai 2007, a memorandumului de înțelegere dintre Consiliul Europei și Uniunea Europeană și solicită ambelor părți să-l pună în practică; atrage atenția cu precădere asupra următoarelor recomandări din Raportul Juncker:
 - recomandarea ca Uniunea Europeană, ca și toate statele membre ale Consiliului Europei, să se adreseze, pentru toate problemele legate de drepturile omului care nu aparțin sistemului de monitorizare și supraveghere existent, Comisarului pentru drepturile omului al Consiliului Europei;
 - recomandarea de a crea un sistem de promovare și consolidare a democrației, folosind experiența și competențele Comisiei de la Veneția;
20. constată că noul UNHRC poate deveni un cadru valoros pentru eforturile multilaterale ale UE în domeniul drepturilor omului; regretă faptul că rezultatele ONU în materie de drepturi ale omului nu s-au îmbunătățit în decursul ultimului an de activitate al noului organism; crede că implementarea mecanismului universal periodic de revizuire va produce curând rezultate și îmbunătățiri concrete; solicită Consiliului și Comisiei să monitorizeze îndeaproape acest proces, astfel încât să se asigure că se implementează Rezoluția 60/251 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, aceasta reprezentând punctul de plecare pentru revizuirea universală periodică, bazată pe informații obiective și fiabile, pe îndeplinirea de către fiecare stat membru a obligațiilor și angajamentelor sale în materie de drepturile omului, de o manieră care să asigure universalitatea acțiunii și egalitatea de tratament a tuturor statelor; solicită Consiliului UE să caute modalități de a implica oficial Parlamentul European în această nouă procedură;
21. salută faptul că procedura de plângeri bazată pe fosta „procedură 1503” va continua să permită persoanelor și organizațiilor să depună pe lângă UNHRC plângeri legate de încălcări grave și probate corespunzător ale drepturilor omului și solicită Comisiei și Consiliului să se asigure că organizațiile neguvernamentale (ONG) continuă să se facă auzite la UNHRC, astfel încât să se poată prevala de prerogativele conferite prin statutul lor consultativ, prezentând comunicări scrise și declarații orale;
22. reafirmă importanța, în cadrul Consiliului pentru drepturile omului, a procedurilor speciale și a mandatelor specifice pentru diferite țări; condamnă decizia Uniunii Europene de a susține o rezoluție prin care se solicita neînnoirea mandatului experților în drepturile omului în Darfur, precum și decizia Consiliului pentru drepturile omului de a nu prelungi mandatele din Belarus și Cuba;

23. cere Consiliului, Comisiei și statelor membre să propună o reformă a Consiliului pentru drepturile omului, astfel încât să fie admisă doar participarea țărilor care au emis o invitație permanentă pentru ansamblul procedurilor; în așteptarea reformei, solicită aplicarea acestei reguli pentru a decide asupra sprijinului acordat de UE țărilor candidate;
24. solicită Uniunii Europene și statelor membre să-și crească gradul de implicare și coordonare cu privire la Comunitatea Democrațiilor (CD), dat fiind faptul că secretariatul permanent al CD va fi situat în Polonia, iar președinția grupului de organizare este deținută în prezent de Portugalia, care va găzdui oficial, la Lisabona, următoarea Conferință ministerială (2009); consideră că o mai puternică implicare din partea Uniunii Europene ar putea crește influența și credibilitatea CD, în special prin consolidarea grupului susținător al democrației din cadrul Națiunilor Unite și prin încurajarea unei participări mai deschise și mai legitime a actorilor societății civile în activitatea CD, mai ales în cea ce privește aspectele formale ale Conferinței ministeriale;
25. solicită, în acest sens, Uniunii Europene să se angajeze oficial, alături de alte guverne democratice din diferite grupuri regionale, în inițierea unor acțiuni formale de cooperare și consultare în cadrul UNHRC, având drept scop asigurarea succesului inițiativelor legate de respectarea principiilor înscrise în Declarația Universală a Drepturilor Omului a Organizației Națiunilor Unite; consideră că eforturile multilaterale ale Uniunii Europene în domeniul drepturilor omului pot da rezultate în cadrul forurilor Organizației Națiunilor Unite doar printr-o acțiune concertată a unei alianțe interregionale a statelor democratice, precum CD, așa cum exemplifică recenta adoptare, la 18 decembrie 2007, a unei rezoluții privind pedeapsa capitală a Adunării Generale a Națiunilor Unite;
26. salută utilizarea de către Comisie a poziției sale de președinte al Procesului Kimberley în 2007, pentru a consolida mecanismele menite să pună capăt comerțului cu diamante de război; reiterează importanța Procesului Kimberley, dată fiind legătura dintre stoparea comerțului cu diamante de război și instaurarea unei păci și securități durabile; salută Turcia și Liberia ca noi participanți, în 2007, la Procesul Kimberley, precum și readmiterea Republicii Congo (numărul total al participanților ajungând astfel la 48, inclusiv cele 27 de state membre ale Comunității Europene);
27. salută faptul că cea de-a treia conferință internațională vizând încheierea unui tratat internațional de interzicere a producției, utilizării, transferului și depozitării bombelor cu dispersie, în conformitate cu principiile dreptului internațional din domeniul umanitar, a avut loc la Viena în decembrie 2007, cu sprijinul fără rezerve al Uniunii Europene¹; solicită României și Ciprului, singurele state membre care nu au făcut încă acest lucru, să adere la Declarația de la Oslo din 23 februarie 2007; susține fără rezerve următoarele conferințe din cadrul Procesului Oslo, care vor avea loc la Wellington între 18 și 22 februarie 2008 și, respectiv, la Dublin între 19 și 30 mai 2008; se așteaptă ca toate statele membre ale Uniunii Europene să semneze tratatul la ceremonia planificată la sfârșitul anului 2008, la Oslo;

¹ Au participat peste 140 de reprezentanți ai societății civile și 138 de state (dintre care 94 au aprobat Declarația de la Oslo sau Procesul Oslo).

28. invită Consiliul și Comisia să își continue eforturile ferme de promovare a ratificării universale a Statutului de la Roma și adoptarea legislației necesare de punere în aplicare la nivel național, în conformitate cu poziția comună a Consiliului 2003/444/PESC din 16 iunie 2003 privind Tribunalul Penal Internațional (TPI)¹ și Planul de acțiune; atrage atenția asupra faptului că nu toate președințiile Consiliului urmăresc acest obiectiv cu aceeași vigoare; solicită tuturor președințiilor să prezinte situația cooperării în cadrul TPI la toate summit-urile cu țările terțe; cere ca eforturile să fie continuate în direcția ratificării și implementării Acordului privind privilegiile și imunitățile TPI, acord care constituie un instrument operațional important pentru această instituție; ia act de intrarea în vigoare, la 8 decembrie 2007, a acordului cu Regatul Unit privind executarea sentințelor (precum și de intrarea în vigoare a unui acord similar cu Austria, în 2005) și recomandă insistent tuturor celorlalte state membre să preconizeze încheierea unor acorduri de aceeași natură cu TPI; recunoaște Acordul de cooperare și asistență dintre Uniunea Europeană și TPI ca un important mijloc de a completa obligațiile incumbând statelor membre;
29. salută faptul că Japonia a ratificat Statutul de la Roma în iulie 2007, ridicând astfel numărul total al statelor părți la 105 în decembrie 2007; îndeamnă Republica Cehă, singurul stat membru al Uniunii Europene care nu a ratificat Statutul de la Roma, să îl ratifice imediat;
30. solicită încă o dată tuturor țărilor, în special Statelor Unite ale Americii, Republicii Chile și Turciei, să ratifice Statutul de la Roma; este îngrijorat de faptul că neratificarea statutului de către Statele Unite ar face jocul acelor state și guverne care ignoră flagrant dreptul penal internațional;
31. îndeamnă toate statele membre să colaboreze pe deplin cu mecanismele justiției penale internaționale și, în special, prin aducerea în fața justiției a criminalilor aflați în libertate; ia act cu satisfacție de cooperarea Republicii Democratice Congo în cadrul operațiunii de transfer al lui Germain Katanga la TPI, de cooperarea Serbiei la arestarea și transferul lui Zdravko Tolimir la Tribunalul Penal Internațional pentru fosta Yugoslavie (TPIY) și de cooperarea Serbiei și Muntenegrului la arestarea și transferul lui Vlastimir Đjordjević la TPIY; cu toate acestea, observă cu îngrijorare faptul că Sudanul continuă să nu coopereze cu TPI în ceea ce privește arestarea și transferul lui Ahmad Muhammad Harun și a lui Ali Muhammad Ali Abd-Al-Rahman; constată cu îngrijorare că mandatele TPI de arestare a patru membri ai „Armatei de rezistență a Domnului” din Uganda nu au fost încă executate; observă, de asemenea, cu îngrijorare, că Radovan Karadžić și Ratko Mladić sunt încă în libertate, nefiind deferiți TPIY; reamintește, în această privință, că nu se poate ajunge la încheierea unui acord de stabilitate și asociere fără o cooperare deplină cu TPIY și că aceasta presupune arestarea și transferarea tuturor inculpaților; consideră că procedura în curs deschisă la Haga împotriva fostului președinte al Liberiei, Charles Taylor, de către Tribunalul Special pentru Sierra Leone, constituie un important pas înainte spre eradicarea impunității;
32. subliniază necesitatea consolidării sistemului justiției penale internaționale și recunoaște, în acest sens, instituirea mecanismului judiciar de reacție rapidă în

¹ JO L 150, 18.06.2003, p. 67.

noiembrie 2007 ca nou mecanism internațional de cooperare, având drept scop oferirea de competențe specifice și asistență în condițiile în care identificarea, colectarea și păstrarea informațiilor poate fi utilă într-o gamă largă de opțiuni judiciare internaționale și tranzitorie¹; solicită insistent TPI să-și intensifice eforturile de comunicare, pentru a angaja comunitățile unde există situații în curs de anchetă într-un proces de interacțiune constructivă cu TPI, prin care populația să fie ajutată să înțeleagă și să susțină mandatul TPI, așteptările acesteia să fie luate în considerare, iar comunităților respective să li se dea posibilitatea de a urmări și înțelege procesul penal internațional; atrage atenția asupra rolului pe care îl pot juca mecanismele non-judiciare în combaterea încălcărilor drepturilor omului și a dreptului penal internațional, cu condiția să nu perturbe cursul normal al procedurii și să nu degenereze în parodie;

33. salută adoptarea, de către Adunarea Generală a Națiunilor Unite, a rezoluției privind drepturile populațiilor indigene și felicită Consiliul și statele membre pentru contribuția lor la adoptarea acestui text, care va institui un cadru în care statele să poată proteja și promova drepturile popoarelor indigene, fără excluderi sau discriminare; în același timp, observă cu îngrijorare că fără noi instrumente care să garanteze implementarea rezoluției respective, nu se poate aștepta o reală îmbunătățire a vieții populațiilor autohtone, cu atât mai puțin a celor care trăiesc în regimuri autoritariste sau dictatoriale, și solicită insistent Comisiei să urmărească implementarea rezoluției, în special prin Instrumentul European pentru Democrație și Drepturile Omului;

Rezultate de obținut în legătură cu orientările Uniunii Europene în domeniul drepturilor omului

34. reiterează solicitarea adresată Comisiei și ambasadelor și consulatelor statelor membre de a se asigura că toți membrii personalului lor sunt la curent cu orientările privind drepturile omului; consideră că instituirea unui nou Serviciu european de acțiune externă ar trebui să constituie o oportunitate pentru armonizarea abordărilor misiunilor externe ale statelor membre și ale Comisiei în domeniul drepturilor omului, utilizând în comun structurile și personalul, astfel încât să se creeze adevărate „ambasade ale Uniunii Europene”;
35. ia act de demersul Președinției germane și a celei portugheze în vederea finalizării orientărilor privind drepturile omului aplicabile drepturilor copilului; se așteaptă să primească în cursul anului viitor proiecte referitoare la măsurile specifice de implementare, care să se concentreze asupra transpunerii în practică a abordării holistice și exhaustive care constituie fundamentul orientărilor;
36. solicită Președinției să caute modalități de a îmbunătăți coordonarea și cooperarea dintre grupurile de lucru ale Consiliului pentru a acționa în domenii de interes comun, de exemplu, justiția penală internațională și copiii implicați în conflictele armate, între Grupul de lucru pentru drepturile omului (GLDO) și Grupul de lucru care se ocupă de TPI;
37. cere Consiliului să actualizeze orientările, astfel încât să se recunoască importanța dreptului fundamental de a beneficia de cea mai bună stare de sănătate, acordând o

¹ http://www.justicerapidresponse.org/Documents1/JRR_NY_NOV07_FinalOutcomeDocument.pdf.

atenție specială tratamentului durerii;

Pedeapsa capitală

38. salută rezoluția susmenționată, adoptată de Adunarea Generală a ONU la 18 decembrie 2007, solicită un moratoriu mondial privind pedeapsa capitală și recunoaște natura pozitivă interregională a acestei inițiative;
39. solicită insistent Consiliului să actualizeze orientările în ceea ce privește pedeapsa capitală, astfel încât să se susțină activitățile vizând implementarea completă a rezoluției Adunării Generale a Națiunilor Unite, prin care se cere, printre altele, tuturor statelor care mențin încă pedeapsa capitală să respecte normele internaționale privind garantarea protecției drepturilor persoanelor condamnate la moarte, în special a normelor minime stabilite în anexa la Rezoluția 1984/50 din 25 mai 1984 a Consiliului economic și social; atrage atenția asupra faptului că rezoluția informează Secretarul General cu privire la aplicarea pedepsei capitale și la respectarea garanțiilor de protecție a drepturilor celor condamnați, și încearcă să restrângă treptat aplicarea pedepsei capitale și să reducă numărul de delictе susceptibile de a fi pedepsite în acest mod; subliniază, de asemenea, că rezoluția se încheie cu apel la adresa statelor membre ONU de a elabora un moratoriu privind execuțiile, având drept scop abolirea pedepsei capitale;
40. solicită Președinției să încurajeze Italia, Letonia, Polonia și Spania, care nu au ratificat încă al 13-lea protocol, privind pedeapsa capitală, la Convenția europeană a drepturilor omului, să facă acest lucru¹; recunoaște, în această privință, faptul că orientările privind pedeapsa cu moartea ar putea fi puse în aplicare într-un mod mult mai coerent dacă statele membre ar semna și ratifica astfel de protocoale și convenții;
41. salută decizia Consiliului Justiție și Afaceri Interne din 7 decembrie 2007 de a subscrie la Declarația Consiliului Europei / Uniunii Europene de stabilire a unei Zile europene împotriva pedepsei cu moartea, celebrată anual la 10 octombrie; salută concluziile Conferinței Europene de la Lisabona, din 9 octombrie 2007, prin care s-a lansat un nou apel la abolirea pedepsei cu moartea în Europa și s-a luat poziție în vederea abolirii acesteia la nivel global;
42. salută abolirea pedepsei capitale în Albania, la 25 martie 2007, pentru toate infracțiunile; în Kârgâstan, la 27 iunie 2007; în Rwanda, la 26 iulie 2007; în Statul New Jersey (Statele Unite ale Americii), la 13 decembrie 2007; și în Uzbekistan, la 1 ianuarie 2008;

Tortura și alte tratamente crude, inumane sau degradante

43. constată că Grecia, Ungaria, Letonia, Lituania și Slovacia nu au semnat, nici nu au ratificat până acum Protocolul facultativ la Convenția împotriva torturii; constată că Austria, Belgia, Cipru, Finlanda, Franța, Germania, Italia, Luxembourg, Regatul Țărilor de Jos, Portugalia și România au semnat protocolul, dar nu l-au ratificat; îndeamnă statele membre ale Uniunii Europene care nu au semnat sau ratificat încă Protocolul

¹ La 10 ianuarie 2008, Franța, Italia, Letonia, Polonia și Spania au semnat, însă nu au ratificat Protocolul nr. 13 la CEDO, privind abolirea pedepsei cu moartea în toate circumstanțele.

facultativ la Convenția împotriva torturii să facă acest lucru neîntârziat;

44. își exprimă îngrijorarea în legătură cu sinceritatea angajamentului față de drepturile omului al acelor state ale Uniunii Europene care au refuzat să semneze susmenționata Convenție Internațională pentru protecția tuturor persoanelor împotriva dispariției forțate; cere tuturor statelor membre ale Uniunii Europene care nu au făcut încă acest lucru să semneze și să ratifice această convenție cât mai curând¹;
45. amintește Consiliului și Comisiei recentul studiu intitulat „Implementarea Orientărilor Uniunii Europene privind tortura și alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante”, prezentat Subcomisiei pentru drepturile omului a Parlamentului European la 28 iunie 2007 și grupului de lucru al Consiliului pentru drepturile omului în decembrie 2007; solicită ambelor foruri să urmeze recomandările acestui studiu, cum ar fi cea de a dezvolta o perspectivă globală clară, concomitent cu concentrarea la nivel național asupra contextului specific politic, social, cultural și juridic; solicită Comisiei ca, în urma unei analize, să trimită delegațiilor sale și misiunilor statelor membre instrucțiuni care să îi ajute la implementarea orientărilor;
46. așteaptă cu interes evaluarea implementării Orientărilor Uniunii Europene privind tortura și alte tratamente și pedepse crude, inumane sau degradante, care este în curs de pregătire pentru a fi prezentată grupului de lucru al Consiliului pentru drepturile omului; în contextul revizuirii acestui set de orientări, se așteaptă ca Grupul de lucru al Consiliului pentru drepturile omului să discute o serie de criterii specifice referitoare la acțiuni vizând cazuri individuale, în ideea îmbunătățirii transpunerii în practică a orientărilor; recomandă adoptarea unor măsuri care să asigure respectarea interdicției absolute a torturii și să nu cedeze în fața nici unei încercări de a contura o poziție a Uniunii Europene care să legitimeze folosirea garanțiilor diplomatice pentru a facilita transferul de persoane în țări unde riscă să fie supuși torturii;
47. solicită o actualizare a orientărilor privind tortura și alte tratamente și pedepse crude, inumane sau degradante, în lumina dispozițiilor articolului 15 din Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, care se referă la dreptul de a nu fi supus torturii sau altor tratamente și pedepse crude, inumane și degradante;
48. solicită o prezență regulată a Președinției sau a secretariatului Consiliului în cadrul respectivelor comitete ONU, precum și consolidarea cooperării cu Consiliul Europei și Comitetul său pentru prevenirea torturii, în vederea unei contribuții substanțiale și utile la procesul decizional privind demersurile în direcția anumitor țări;
49. îndeamnă Consiliul și Comisia să continue practica demersurilor pe lângă toți partenerii internaționali ai UE, pentru ratificarea convențiilor internaționale de interzicere a utilizării torturii și maltratării, precum și a oferirii de asistență pentru reabilitarea victimelor torturii; invită Uniunea Europeană să privească lupta împotriva torturii și a maltratării ca o prioritate absolută a politicii sale în domeniul drepturilor omului, în special printr-o punere în aplicare consolidată a orientărilor UE și a tuturor celorlalte

¹ Semnatari (până în decembrie 2007): Austria, Belgia, Cipru, Danemarca, Finlanda, Franța, Germania, Irlanda, Italia, Lituania, Luxembourg, Malta, Portugalia, Slovacia, Slovenia, Spania, Suedia. (Doar două țări - Albania și Argentina - au ratificat Convenția, pentru a cărei intrare în vigoare este necesară ratificarea de către 20 de state).

instrumente ale Uniunii Europene, precum EIDHR, și prin acțiuni de disuasiune a statelor membre de a obține garanții diplomatice din partea țărilor terțe în care există un real risc de tortură sau maltratare;

Copiii și conflictul armat;

50. salută raportul Reprezentantului special al Secretarului General al ONU pentru copii și conflicte armate, publicat la 13 august 2007, care concluzionează că statele membre și Organizația Națiunilor Unite ar trebui să aplice măsuri concrete, vizând obiective precise, împotriva contraveniențelor recalcitrante;
51. salută progresele în materie de aplicare a normelor internaționale de protecție a copiilor în ceea ce privește responsabilizarea vinovaților, cum a fost cazul cu acuzațiile reținute de TPI împotriva unor lideri majori ai diferitelor facțiuni combătând în Republica Democrată Congo, precum și cu acuzațiile împotriva a patru membri importanți ai „Armatei de rezistență a Domnului”; consideră că hotărârea Tribunalului Special pentru Sierra Leone, conform căreia recrutarea sau folosirea copiilor mai mici de 15 ani în conflicte constituie o crimă de război în conformitate cu dreptul internațional cutumiar, precum și recente condamnări ale comandanților militari pentru faptul de a fi recrutat copii constituie o realizare remarcabilă;
52. salută referirea la copii într-un număr tot mai mare de negocieri, acorduri, ordini de zi, tratate și luarea lor în considerare în cadrul acțiunilor de instaurare și menținere a păcii; subliniază, cu toate acestea, faptul că clauzele referitoare la copii din acordurile de pace ar trebui să fie precise, iar obiectivele propuse, realizabile;
53. salută includerea copiilor în mecanismele de condamnare a crimelor în temeiul dreptului internațional (recunoscând, în acest sens, eforturile depuse în această direcție, în 2007, de Comisia liberiană pentru adevăr și reconciliere) ca o importantă modalitate de a transforma într-o realitate dreptului copiilor de a participa la deciziile care le afectează viața; subliniază, cu toate acestea, că interesul suprem al copilului trebuie să primeze în orice astfel de acțiune, inclusiv prin implementarea unor politici și proceduri adaptate în funcție de vârstă și prin promovarea reabilitării și reintegrării copiilor victime;
54. salută faptul că Normele integrate privind dezarmarea, demobilizarea și reintegrarea (2006), precum și Principiile și orientările, stabilite la Paris, privind copii asociați forțelor și grupurilor armate (2007) au marcat un progres semnificativ în materie de formulare a politicii, dar necesită în prezent implementarea efectivă;
55. salută faptul că încă șapte națiuni (Argentina, Croația, Guatemala, Laos, Mauritania, Maroc și Ucraina) s-au alăturat angajamentului internațional de a opri recrutarea copiilor în conflictele armate, cunoscut sub numele de Angajamentele și principiile de la Paris și regretă că SUA nu a semnat acest angajament întrucât se opunea clauzei privind TPI;
56. solicită statelor membre care nu au făcut acest lucru să semneze și să ratifice neîntârziat

protocoalele opționale ale Convenției privind drepturile copilului¹;

57. ia act de faptul că Președinția portugheză a continuat inițiativele celei germane, bazate pe aceste orientări, și a cerut tuturor misiunilor din țările prioritare să considere strategiile specifice fiecărei țări, adoptate de grupul de lucru al Consiliului pentru drepturile omului, ca instrucțiuni ferme, care trebuie integrate în activitatea șefului misiunii în ceea ce privește copiii implicați în conflicte armate; salută faptul că Președinția a transmis președințiilor locale rapoartele referitoare la anumite țări, primite de la ONG-urile acționând în acestea;

Apărătorii drepturilor omului

58. solicită Comisiei și Consiliului să acționeze în vederea unei implementări mai transparente și mai sistematice a Orientărilor Uniunii Europene privind apărătorii drepturilor omului, dat fiind faptul că acestea reprezintă un instrument important și inovator, creat pentru a proteja și susține apărătorii drepturilor omului cei mai expuși riscurilor;
59. se așteaptă ca definirea Orientărilor privind apărătorii drepturilor omului ca element prioritar al politicii externe a Uniunii Europene în materie de drepturi ale omului să fie însoțită de o implementare efectivă a orientărilor în cadrul strategiilor locale referitoare la 120 de țări; subliniază că absența demersurilor Uniunii Europene în ceea ce privește apărătorii drepturilor omului din anumite țări, cum ar fi China, Tunisia, Etiopia, Iran și Rusia, pare să reflecte o lipsă de consens între statele membre UE, unele dintre acestea acordând prioritate unor interese diferite în materie de politică externă și făcând astfel imposibilă acțiunea comună;
60. consideră că o abordare coerentă ar trebui să se concentreze și asupra consolidării capacităților militanților pentru drepturile omului, precum și a stimulării mecanismelor de consultare și interacțiune dintre aceștia și guvernele lor în ceea ce privește reforma democratică și promovarea drepturilor omului, în special atunci când este în joc procesul însuși de democratizare;
61. solicită Comisiei și Consiliului să încurajeze activ apărătorii drepturilor omului să difuzeze informații privind teoria și practica non-violenței și să încerce să promoveze în rândurile lor cunoașterea și schimbul de bune practici, bazate pe experiența lor directă pe teren;
62. solicită Consiliului să examineze neîntârziat problema atribuirii vizelor în regim de urgență pentru apărătorii drepturilor omului; consideră că confidențialitatea demersurilor Uniunii Europene în favoarea apărătorilor drepturilor omului este uneori utilă, dar cere ca, în ciuda acestei confidențialități, forțele locale ale Uniunii Europene să informeze întotdeauna ONG-urile de la fața locului cu privire la aceste demersuri, de

¹ Protocolul facultativ la Convenția privind drepturile copilului referitor la vânzarea de copii, prostituția copiilor și pornografia infantilă (în noiembrie 2007): neratificat de către Republica Cehă, Finlanda, Germania, Grecia, Ungaria, Irlanda, Luxembourg, Malta și Regatul Unit.

Protocolul facultativ la Convenția privind drepturile copilului referitor la participarea copiilor la conflictele armate (în octombrie 2007): neratificat de către Estonia, Grecia, Ungaria și Țările de Jos; neratificat și nesemnat de Cipru.

o manieră confidențială;

63. subliniază că este important să se pună la dispoziția apărătorilor drepturilor omului pe teren manualul de punere în aplicare a orientărilor; încurajează COHOM să distribuie traducerile orientărilor Uniunii Europene privind apărătorii drepturilor omului în limbile UE care constituie lingua franca în țările terțe și în limbi, altele decât cele UE, care sunt deosebit de importante în birourile regionale și ambasade/delegații; salută faptul că, până acum, sunt disponibile traduceri în limbi precum rusa, araba, chineza și farsi, dar subliniază necesitatea realizării mai multor traduceri la nivel local; îndeamnă statele membre ale Uniunii Europene să simplifice acordarea vizelor pentru apărătorii drepturilor omului care sunt invitați să participe la evenimente organizate în Uniunea Europeană sau care sunt nevoiți să se salveze din cauza condițiilor de securitate în curs de degradare;

Orientări privind dialogurile și consultările oficiale cu țările terțe pe tema drepturile omului

64. solicită Consiliului și Comisiei să întreprindă o evaluare cuprinzătoare a orientărilor privind dialogurile pe tema drepturilor omului și să stabilească o serie de indicatori clari ai impactului fiecărui dialog, precum și criteriile pentru deschiderea, încheierea și reluarea acestora;
65. reiterează solicitarea ca dialogurile pe tema drepturilor omului să se bazeze pe reciprocitate și să aibă loc atât pe teritoriul Uniunii Europene, cât și pe cel al țărilor terțe;
66. reiterează solicitarea ca aspectele legate de drepturile omului să fie revizuite la cel mai înalt nivel politic, în vederea acordării unei ponderi politice mai mari preocupărilor ce țin de drepturile omului; consideră, prin urmare, că acest dialog nu ar trebui să ducă la discutarea acestei teme exclusiv în cadrul unor reuniuni ale experților, atribuindu-i astfel un caracter secundar în raport cu alte probleme politice; de aceea, solicită Consiliului și Comisiei să ia următoarele măsuri:
- să facă publice obiectivele stabilite pentru fiecare dialog și să monitorizeze realizarea acestora;
 - să solicite efectuarea unei evaluări a fiecărui dialog, „anual” și nu „de preferință, anual”;
 - să se asigure că la toate întâlnirile de pe parcursul unui dialog există, pe lângă curentul discuțiilor tehnice destinate oficialităților, un curent politic care îi implică pe toți cei cu responsabilități la nivel „ministerial”;
 - să implice reprezentanții Parlamentului European în aceste dialoguri și mai ales în reuniunile de evaluare în care se discută cazuri concrete;
67. aduce în atenție încă o dată, în acest context, propunerile prezentate în rezoluția susmenționată a Parlamentului din 6 septembrie 2007 privind funcționarea dialogurilor și consultărilor cu țări terțe referitoare la drepturile omului;
68. subliniază faptul că China continuă să încalce sistematic drepturile omului și că, în ciuda promisiunilor făcute de guvernul chinez cu gândul la Jocurile Olimpice, situația

drepturilor omului în această țară nu s-a îmbunătățit; subliniază necesitatea unei serioase intensificări a dialogului dintre Uniunea Europeană și China privind drepturile omului; salută decizia recentă a Chinei ca toate cazurile privind pedeapsa cu moartea să fie revizuite de Curtea Supremă, însă rămâne îngrijorat de faptul că această țară deține în continuare recordul numărului de execuții din lume; este preocupat că, în pofida asigurărilor repetate ale guvernului chinez privind intențiile sale de a ratifica Pactul internațional privind drepturile civile și politice (ICCPR), ratificarea încă întârzie; regretă că la summit-ul Uniunea Europeană - China din 28 noiembrie 2007, de la Beijing, nu a fost adoptată nici o declarație comună privind drepturile omului, în ciuda faptului că se anunțase inițial intenția de a face o astfel de declarație; solicită Consiliului să prezinte Parlamentului o dare de seamă mai detaliată a discuțiilor, care să includă și o listă a demersurilor efectuate în cazuri particulare de către Consiliu și statele membre; constată că, în ciuda unor importante reforme economice, încă există încălcări sistematice ale drepturilor politice și ale drepturilor omului, concretizate în arestări politice, atacuri și intimidări ale avocaților și apărătorilor drepturilor omului, lipsa de independență a sistemului judiciar, muncă forțată, inexistența libertății de expresie și a libertății religioase, nerespectarea drepturilor minorităților etnice și religioase, detenții arbitrare, lagărul Laogai și acuzațiile de trafic de organe; consideră că ar trebui acordată mult mai multă atenție acestor aspecte în perspectiva Jocurilor Olimpice de la Beijing, acestea constituind o ocazie istorică importantă pentru îmbunătățirea situației drepturilor omului în China; continuă să fie preocupat în legătură cu legislația chineză, inclusiv cea legată de regimul secretului de stat, care constituie un obstacol în calea transparenței necesare pentru o bună guvernare și pentru instaurarea unui sistem în care prevalează statul de drept; este îngrijorat de limitele impuse libertății mass-media chineze și internaționale, inclusiv internet-ului și blog-urilor, precum și accesului la informație al presei chineze și internaționale; își exprimă, de asemenea, îngrijorarea față de existența unei liste negre a jurnaliștilor și a activiștilor pentru drepturile omului, pe care se află inclusiv Dalai Lama, asociații săi și practicantii Falun Gong; subliniază necesitatea de a continua, chiar și după Jocurile Olimpice, monitorizarea atentă a situației drepturilor omului și schimbările din legislație referitoare la această problemă; îndeamnă Uniunea Europeană să se asigure că relațiile sale comerciale cu China depind de reformele privind drepturile omului și solicită, în această privință, o evaluare aprofundată din partea Consiliului a situației drepturilor omului, înaintea încheierii oricărui nou acord-cadru de parteneriat și cooperare; solicită Consiliului și Comisiei să ridice problema interiorului Mongoliei, a estului Turkistanului și a Tibetului, pentru a susține activ consolidarea unui dialog transparent între guvernul chinez și reprezentanții guvernului tibetan din exil și să examineze chestiunea implicațiilor politicii chineze a drepturilor omului în Africa; este în continuare îngrijorat de încălcarea sistematică a drepturilor omului ale etnicilor Uyghur în regiunea autonomă Xinjiang;

69. este în continuare preocupat de faptul că dialogul cu Iranul privind drepturile omului a fost întrerupt din 2004, din cauza lipsei de cooperare din partea Iranului; reiterează opiniile exprimate cu privire la ultimul raport, solicită Consiliului, Comisiei și statelor membre să susțină dizidenții și militanții pentru democrație și să consolideze - prin mijloace pașnice și non-violente - procesul deja în curs, care poate impulsiona reformele democratice, instituționale și constituționale, poate asigura temeinicia acestor reforme și da mai multă pondere implicării tuturor apărătorilor drepturilor omului iranieni și a reprezentanților societății civile în elaborarea politicilor și poate consolida rolul acestora

în discursul politic general; condamnă noua campanie moralistă a autorităților iraniene, inițiată la începutul lui aprilie 2007, care a dus la arestarea a mii de bărbați și femei pe motiv de „comportament imoral”; condamnă recursul din ce în ce mai frecvent al regimului iranian la pedeapsa capitală;

70. regretă lipsa de rezultat a consultărilor Uniunea Europeană - Rusia privind drepturile omului și solicită Parlamentului să se implice în acest proces; încurajează eforturile făcute de Consiliu și Comisie pentru ca consultările să aibă loc alternativ în Rusia și în Uniunea Europeană, pentru ca și alți miniștri în afară de cei de externe să participe la acestea și pentru ca delegația Rusiei să participe la reuniunile ONG-urilor rusești și europene, precum și la cele ale organelor parlamentare, organizate în paralel cu consultările; regretă faptul că Uniunea Europeană nu a avut decât un succes limitat în ceea ce privește modificarea politicii ruse din cauza faptului că a abordat probleme delicate, cum ar fi situația din Cecenia și din alte republici din Caucaz, climatul de impunitate și independența puterii judecătorești, tratarea apărătorilor drepturilor omului, independența mass-mediei și libertatea de exprimare, tratarea minorităților etnice, respectarea statului de drept și apărarea drepturilor omului în cadrul forțelor armate, discriminarea bazată pe orientare sexuală, precum și alte subiecte; crede că dezbateră continuă asupra Ceceniei ar trebui să se extindă și asupra situațiilor îngrijorătoare din Ingușetia și Dagestan; deplânge persecuția continuă a jurnaliștilor, apărătorilor drepturilor omului și a ONG-urilor, un exemplu recent fiind hărțuirea la care au fost supuse Novaya Gazeta și Fundația Nizhny Novgorod pentru promovarea toleranței; recomandă insistent Rusiei să ia mai multe măsuri de protecție a libertății de exprimare, precum și a securității ziariștilor și a apărătorilor drepturilor omului; consideră, în acest context, că cooperarea Rusiei cu OSCE, Consiliul Europei și în cadrul mecanismelor Organizației Națiunilor Unite de apărare a drepturilor omului, precum și în legătură cu totalitatea convențiilor referitoare la drepturile omului trebuie privită ca o prioritate a Uniunii Europene, în special în ceea ce privește ratificarea Protocolului nr. 14 la CEDO, care modifică sistemul de control al Convenției; deplânge reticența Rusiei de a invita un număr suficient de observatori internaționali la alegeri, cu suficient timp înainte, pentru a le permite acestora să monitorizeze corect alegerilor, în conformitate cu standardele OSCE, ceea ce ridică inevitabil anumite dubii cu privire la natura democratică a alegerilor parlamentare; îndeamnă Comisia și Consiliul să ridice problema drepturilor omului, cu exemple concrete, în discuțiile la nivel înalt cu autoritățile ruse, precum și în cadrul noului acord de parteneriat și cooperare cu Rusia; îndeamnă Comisia să stabilească, pe lângă clauza privind drepturile omului, obligații mai clare și mecanisme de monitorizare mai eficiente pentru a realiza un progres real al situației drepturilor omului;
71. invită Comisia și Consiliul să creeze subcomisii pentru drepturile omului împreună cu toate țările vecine; reiterează solicitarea ca parlamentarii să fie implicați în pregătirea acestor întâlniri și să fie informați în mod adecvat cu privire la rezultatul acestora; este de părere că, dacă prima serie de întâlniri se poate concentra asupra duratei subcomisiilor și a instaurării încrederii reciproce a partenerilor, cum a fost cazul în Tunisia și Egipt, la întâlnirile ulterioare, în special la cea cu Regatul Marocului, subcomisiile trebuie să treacă la o fază orientată către obținerea de rezultate, stabilind repere și indicatori concreți de evaluare a progreselor; reamintește că aceste subcomisii nu au putere de decizie, însă pot prezenta propuneri Comitetului de asociere

corespunzător sau altor organisme cu un statut superior în cadrul dialogului politic, care au responsabilitatea, în conformitate cu Planurile de acțiune ale Politicii Europene de vecinătate, să discute chestiuni legate de drepturile omului în cadrul dialogului politic; sugerează că documentele finale discutate la nivel de experți pot fi, de asemenea, introduse pe ordinea de zi a reuniunilor politice (summit-uri) din cadrul dialogurilor și consultărilor privind drepturile omului, astfel încât să se reducă discrepanțele, adesea întâlnite, dintre declarațiile de presă privind situația drepturilor omului ale ambelor părți;

72. ia act de încercările Comisiei și Consiliului de a organiza, în mai 2008, o a doua rundă a dialogului Uniunea Europeană - Uzbekistan; atrage atenția încă o dată asupra faptul că realizarea unui dialog privind drepturile omului și a unor întâlniri la nivel de experți pe tema masacrului din Andijan nu constituie în sine un progres și nu poate fi invocat ca motiv pentru ridicarea sancțiunilor; constată că absența unei anchete internaționale independente cu privire la masacrul din Andijan și lipsa unei ameliorări a situației drepturilor omului în Uzbekistan - acestea fiind condițiile stabilite de UE pentru ca sancțiunile să fie ridicate - au condus, în mod logic, la prelungirea sancțiunilor impuse Uzbekistanului; salută faptul că în concluziile Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe din 15 și 16 octombrie 2007 au fost stabilite condiții specifice, care trebuie îndeplinite în decursul unei perioade de șase luni, pentru ca ridicarea restricțiilor de acordare a vizelor să rămână în vigoare; invită Comisia și Consiliul să efectueze o evaluare atentă a efectelor deciziei de ridicare pentru șase luni a unora dintre restricțiile de acordare a vizelor, restricții care fac parte dintre sancțiunile Uniunii Europene împotriva Uzbekistanului, și să reexamineze situația generală a drepturilor omului în această țară; deplânge faptul că Uzbekistanul nu a realizat până acum nici un progres, în nici una din aceste privințe; este scandalizat de alegerile prezidențiale din Uzbekistan din 23 decembrie 2007, care - potrivit Biroului OSCE pentru instituții democratice și drepturile omului - „au avut loc într-un mediu politic strict controlat, nelăsând loc pentru o adevărată opoziție și nu au respectat majoritatea angajamentelor OSCE în materie de alegeri democratice”; condamnă asasinarea lui Mark Weil - fondator și director artistic al teatrului independent Ilkhom - la 9 septembrie 2007, în Tașkent, precum și cea a jurnalistului și critic al regimului uzbek, Alisher Saipov, la 24 octombrie 2007, în orașul kârgâz Osh; își reiterează cererea de eliberare imediată a prizonierilor politici¹; salută abolirea pedepsei cu moartea;
73. susține intenția Consiliului de a realiza dialoguri privind drepturile omului cu fiecare dintre țările din Asia Centrală cu care nu s-a realizat încă acest lucru; cere ca dialogurile să fie orientate spre rezultat și în deplină conformitate cu orientările Uniunii Europene privind dialogurile pe tema drepturilor omului cu țările terțe, asigurând implicarea societății civile și a Parlamentului European; solicită alocarea de resurse adecvate în cadrul secretariatelor Comisiei și Consiliului pentru realizarea acestor dialoguri; subliniază că uneori aranjamentele practice legate de organizarea dialogurilor nu sunt făcute sub imperativul eficienței, cum a fost cazul dialogului cu Turkmenistanul privind drepturile omului, când s-au oferit doar servicii de interpretare consecutivă;

¹ În special a lui Mutabar Tadjibaeva, președintele organizației pentru drepturile omului Plammenoe Serdtse, și a următorilor apărători ai drepturilor omului: Saidjahon Zainabidinov, Mutabar Tojibaeva, Nosim Isakov, Norboi Kholjigitov, Abdusattor Irzaev, Habibulla Okpulatov, Azam Formonov, Alisher Karamatov, Mamarajab Nazarov, Dilmurad Mukhiddinov, Rasul Khudainasarov, Bobumurod Mavlanov și Ulugbek Kattabekov.

74. observă că scăderea exigențelor Uniunii Europene în ceea ce privește angajamentele luate de Turcia în vederea aderării constituie un important factor de frânare a reformelor în materie de drepturile omului din această țară;
75. speră că cei responsabili de asasinatul lui Benazir Bhutto vor fi găsiți și trași la răspundere; constată o deteriorare a situației drepturilor omului în Pakistan în 2007, mărturie stând în special amenințările la adresa independenței sistemului judiciar și a libertății mass-media; ia act de adoptarea unui nou document de strategie de țară pentru Pakistan și salută includerea prevenirii conflictelor și a drepturilor omului printre elementele de bază ale acestui document; ia act de faptul că prima reuniune dintre Comunitatea Europeană și Pakistan a avut loc la Islamabad pe 24 mai 2007 și subliniază necesitatea de a acorda drepturilor omului o poziție prioritară pe ordinea de zi a reuniunilor următoare;

Mutilarea genitală a femeilor și alte practici tradiționale periculoase

76. subliniază că eforturile de eliminare a tuturor formelor de mutilare genitală a femeilor ar trebui intensificate, atât la fața locului, cât și la nivel de elaborare a politicilor, astfel încât să fie clar scos în evidență faptul că aceste mutilări sunt deopotrivă încălcări ale drepturilor omului și o problemă de gen;
77. insistă ca drepturile femeii să fie abordate în mod explicit în toate dialogurile privind drepturile omului și, în special, combaterea și eliminarea tuturor formelor de discriminare și violență împotriva femeilor și fetelor tinere, inclusiv combaterea tuturor formelor de practici tradiționale sau uzuale dăunătoare, de exemplu mutilarea genitală a femeilor și căsătoriile precoce sau forțate, toate formele de trafic cu ființe umane, violența în familie și uciderea femeilor, exploatarea la locul de muncă și exploatarea economică;
78. solicită Consiliului, Comisiei și statelor membre să facă uz de clauzele referitoare la drepturile omului pentru a transforma combaterea oricărei forme de mutilare genitală a femeilor într-o chestiune prioritară în relație cu statele nemembre, în special cu cele care întrețin relații preferențiale cu Uniunea Europeană în temeiul Acordului de la Cotonou, și să exercite o presiune asupra acestora pentru a adopta măsurile necesare - legislative, administrative, judiciare și preventive - pentru a pune capăt acestor practici;
79. solicită Consiliului, Comisiei și statelor membre să promoveze în special ratificarea și implementarea de către statele membre ale Uniunii Africane a Protocolului privind drepturile femeii în Africa al Uniunii Africane;
80. solicită Consiliului, Comisiei și statelor membre să mobilizeze Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO) și să aloce fondurile pentru activități vizând eliminarea tuturor formelor de mutilare genitală a femeilor;

Supravegherea generală a activităților Consiliului și Comisiei, în special performanțele celor două președinții

81. deplânge încălcarea drepturilor omului și a principiilor democrației de către junta

militară din Birmania și susține angajamentul Uniunii Europene de a-și atinge obiectivele propuse, mai precis stabilirea unui guvern civil, democrat și legitim, care să respecte drepturile omului și să restabilească relații normale cu comunitatea internațională; salută adoptarea de către Consiliu, în noiembrie 2007, a unei poziții comune care reînnoiește măsurile de restricție existente și introduce altele noi, dar regretă faptul că aceste măsuri nu vizează unele sectoare cheie, precum cel al energiei; condamnă reacția brutală a autorităților birmane în fața manifestațiilor călugărilor budiști și a altor demonstrații pașnice; salută numirea unui trimis special al Uniunii Europene în Birmania și solicită Comisiei să susțină activ, în cadrul IEDDO, mișcarea prodemocratică birmană;

82. solicită Președinției Consiliului să aibă cu precădere în atenție țările cu o situație deosebit de îngrijorătoare în ceea ce privește drepturile omului; concret, încurajează Consiliul să implementeze integral Orientările Uniunii Europene privind apărătorii drepturilor omului și să aloce resurse suplimentare pentru proiectele din cadrul IEDDO, în special pentru promovarea democrației în Belarus, Birmania, Cuba, Eritrea, Laos, Coreea de Nord, Uzbekistan, Vietnam și Zimbabwe; consideră că acordul sau cooperarea regimurilor din țările respective nu trebuie să constituie o condiție pentru conceperea și implementarea acestor proiecte;
83. salută prima Zi europeană contra traficului de ființe umane, pe 18 octombrie 2007, al cărei scop este de a sensibiliza opinia publică la problemele traficului de ființe umane și a scoate în evidență angajamentul constant al Uniunii Europene de a-l eradica;
84. salută organizarea de către Președinția portugheză și Comisie, la Lisabona, în decembrie 2007, a unui forum Uniunea Europeană - ONG-uri pe tema drepturilor omului, cu un accent special pe drepturile economice, sociale și culturale; aprobă recomandările forumului, care a reafirmat indivizibilitatea și universalitatea drepturilor omului și a reușit să găsească o punte de legătură între aspectele interne și externe ale politicilor Uniunii Europene;
85. salută ce-a de-a patra reuniune a Rețelei Punctelor de Contact ale Uniunii Europene, care a abordat problema persoanelor răspunzătoare de genociduri, crime de război și crime împotriva umanității și care a avut loc la Haga, pe 7 și 8 mai 2007; ia act de lucrările acestei reuniuni, care a fost în întregime dedicată Rwandei și anchetării suspjecțiilor rwandezi de către statele europene;
86. solicită Președinției Consiliului să ia măsuri în legătură cu lipsa de acțiune a Uniunii Europene în Darfur; salută operațiunea mixtă a Uniunii Africane și a Organizației Națiunilor Unite în Darfur, aprobată unanim la 31 iulie 2007 prin Rezoluția 1769(2007) a Consiliului de Securitate a ONU ca un mic pas în direcția cea bună; ia act de faptul că operațiunea mixtă susmenționată a preluat îndatoririle Misiunii Uniunii Africane în Sudan (MUAS) la 31 decembrie 2007 și are un mandat inițial care expiră la 31 iulie 2008; speră ca efectivul de 7000 de oameni al MUAS, care fost până acum responsabil cu menținerea păcii, se va alătura acestei noi forțe și că vor fi luate toate măsurile necesare pentru a asigura capacitatea operațiunii mixte de a-și îndeplini mandatul, inclusiv prin revizuirea periodică a efectivului de menținere a păcii; insistă, de asemenea, asupra faptului că mandatele de arestare emise de TPI în legătură cu situația din Darfur trebuie executate cât mai curând;

87. salută faptul că ONU a început deja să acționeze în vederea stabilirii unor norme uniforme de conduită pentru toate categoriile de personal implicat în misiunile de menținere a păcii; observă că Planul de acțiune al grupului operativ subliniază necesitatea de a include un set de șase principii de bază în toate codurile de conduită ale Comitetului Permanent Inter-agenții (CPIA), printre care principiul interzicerii raporturilor sexuale cu persoane sub 18 ani, indiferent de vârsta majoratului sau a consimțământului recunoscute pe plan local; salută faptul că acest cod de conduită se aplică ansamblului personalului umanitar și de menținere a păcii al ONU; salută crearea de unități responsabile cu conduita personalului în cadrul misiunilor Organizației Națiunilor Unite din Burundi, Coasta de Fildeș, Republica Democrată Congo și Haiti, având drept îndatorire anchetarea în urma acuzațiilor și acordarea de asistență victimelor; se așteaptă la implementarea completă a codului de conduită în toate misiunile ONU, precum și, atunci când este cazul, aplicarea de sancțiuni penale celor care s-au dovedit a fi violat sau exploatat sexual copii;
88. salută întocmirea și actualizarea regulată de către Consiliu a unor liste de țări vizate, în privința cărora se fac eforturi suplimentare pentru a implementa orientările Uniunii Europene privind copiii și conflictele armate, pedeapsa capitală (așa-numitele țări aflate „la limită”) și apărătorii drepturilor omului; observă că o practică similară este preconizată în cadrul implementării strategiei Noilor Orientări ale Uniunii Europene privind promovarea și protecția drepturilor copilului; încurajează Comisia și Consiliul să extindă această bună practică, ce permite Uniunii Europene, printre altele, să reacționeze într-un mod mai eficient, prin demersuri, declarații și alte forme de acțiune, în spiritul Orientărilor Uniunii Europene privind tortura; încurajează Consiliul și Comisia să participe la mecanismele speciale ale ONU și să ia în considerare recomandările și rezoluțiile urgente ale Parlamentului European atunci când identifică țările de vizat;
89. reiterează solicitarea ca toate discuțiile cu țările terțe, instrumentele, documentele și rapoartele, inclusiv rapoartele anuale, privind drepturile omului și democrația să abordeze explicit problemele de discriminare, în special problemele referitoare la minoritățile etnice, libertățile religioase, inclusiv practicile discriminatorii față de minoritățile religioase, protecția și promovarea drepturilor populației autohtone, a drepturilor omului în privința femeilor, drepturile copilului, drepturile persoanelor cu handicap, inclusiv ale persoanelor cu tulburări mentale și ale persoanelor de orice orientare sexuală, implicând pe deplin organizațiile de profil, atât în cadrul UE, cât și în țările terțe, dacă este cazul;

Programele de asistență externă ale Comisiei

Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului (EIDHR)

90. solicită transparență completă în ceea ce privește modalitatea de cheltuire a fondurilor și de selectare și evaluare a proiectelor în cadrul acestui instrument; solicită publicarea pe internet a proiectelor selecționate, atunci când acest lucru nu aduce atingere protecției beneficiarilor;
91. salută adoptarea, în cadrul EIDHR, a unei noi măsuri care să permită inițierea unor acțiuni urgente pentru protejarea apărătorilor drepturilor omului, fără a mai fi necesară o

procedură de ofertare; invită Comisia să pună în aplicare această nouă măsură, în mod rapid și eficient;

92. constată că, în 2007, fondurile IEDDO destinate misiunilor Uniunii Europene de observare a alegerilor s-au ridicat la 23% din totalul fondurilor IEDDO utilizate (30,1 milioane EUR) și au fost efectuate 11 misiuni;
93. constată că un procent ridicat (în jur de 50%) din totalul fondurilor EIDHR pentru proiectele contractate în 2007 a revenit proiectelor tematice majore și doar un mic procent (24%) sistemelor de ajutor pentru fiecare țară (echivalente micro-proiectelor); constată, de asemenea, că doar o parte redusă a fondurilor a fost alocată Asiei, cel mai problematic continent în ceea ce privește încălcările drepturilor omului; sugerează restabilirea echilibrului geografic;
94. observă că este necesară multă atenție în ceea ce privește finanțarea organizațiilor internaționale, al căror buget este alimentat de contribuțiile impuse statelor membre, cum ar fi cel al TPI, pentru că finanțările acordate acestor organizații echivalează cu subvenționarea statelor părți, care, la rândul lor, trebuie să acorde astfel de finanțări organizațiilor respective, ceea ce poate periclita celelalte proiecte și instituții bazate pe IEDDO, cum ar fi proiectele ONG-urilor sau programul Legacy și munca de teren a Tribunalului Special pentru Sierra Leone;

Aplicarea clauzelor privind drepturile omului și democrația din acordurile externe

95. deplânge faptul că clauzele referitoare la drepturile omului și la democrație, element esențial al tuturor acordurilor de parteneriat și cooperare cu țările terțe, nu sunt încă aplicate concret, din cauza absenței unui mecanism care să permită aceasta;
96. atrage atenția încă o dată, în acest context, asupra propunerilor prezentate de Parlament în rezoluția sa din 14 februarie 2006 privind clauzele referitoare la drepturile omului și democrație din acordurile Uniunii Europene;
97. reiterează solicitarea ca clauzele referitoare la drepturile omului să fie aplicate printr-o procedură mai transparentă, de consultare între părți, precizând dispozitivul politic și juridic folosit în eventualitatea unei cereri de suspendare a cooperării bilaterale pe motiv de încălcări sistematice și/sau repetate ale drepturilor omului, cu încălcarea dreptului internațional; consideră că aceste clauze ar trebui să includă, de asemenea, detalii privind un mecanism care să permită suspendarea acordului de cooperare, precum și privind un „mecanism de avertizare”;
98. remarcă faptul că nici unul dintre acordurile încheiate de Uniunea Europeană în 2007 nu conține clauze referitoare la drepturile omului;
99. salută faptul că Comisia și Consiliul au suspendat preferințele comerciale pentru Belarus în iunie 2007, în cadrul sistemului de preferințe generalizate (SPG), în urma faptului că guvernul din Belarus nu a aplicat nici una dintre recomandările Organizației Mondiale a Muncii (OMM) în 2004;

Introducerea sistematică a drepturilor omului în politici

100. invită Comisia să continue monitorizarea îndeaproape a acordării sistemului general de preferințe SGP+ țărilor care au avut probleme serioase în punerea în aplicare a celei de-a opta convenții a OIM privind normele centrale din domeniul muncii, pe baza încălcării drepturilor civile și politice sau a recurgerii la muncă în închisori; solicită Comisiei să dezvolte criterii pentru a defini momentul în care SGP trebuie refuzat din motive legate de drepturile omului;
101. reamintește Declarația privind dreptul la dezvoltare, adoptată în rezoluția 41/128 din 4 decembrie 1986 a Adunării Generale a ONU, care recunoaște că dreptul la dezvoltare este un drept inalienabil al omului și că statele sunt primele responsabile pentru crearea unor condiții favorabile pentru concretizarea acestuia și trebuie să formuleze politici internaționale de dezvoltare în vederea realizării depline a acestui scop; solicită luarea unor măsuri care să asigure includerea și accesul persoanelor cu handicap la programele internaționale de dezvoltare, concepute pentru ca statele să-și asume această răspundere, în conformitate cu articolul 32 din Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap, semnată de Comunitățile Europene la 30 martie 2007;
102. reamintește că bugetul general al Uniunii Europene pe 2008 prevede verificarea creditelor destinate problemei handicapului, pentru a se asigura că, în calitate de ajutor comunitar, sunt conforme cu articolul 32 din Convenția ONU privind persoanele cu handicap și solicită aplicarea riguroasă a acestor dispoziții bugetare și urmărirea aplicării;
103. solicită Consiliului să facă tot ce îi stă în putință pentru a transpune în practică dreptul fundamental la sănătate în ceea ce privește tratamentul durerii și accesul la analgezicele opioide, atrăgând atenția asupra faptului că Comisia Internațională de Control al Stupefiantelor a cerut comunității internaționale să promoveze prescrierea calmantelor, în special în țările sărace, întrucât s-au constatat grave deficiențe în acest tratament în peste 150 de țări;
104. condamnă fără drept de apel orice formă de exploatare a copiilor, fie de natură sexuală, inclusiv pornografia cu minori și turismul sexual, fie munca forțată, alături de orice altă formă de trafic uman;
105. îndeamnă Comisia să continue promovarea responsabilității sociale a întreprinderilor în ceea ce privește societățile europene și locale; solicită Consiliului să trimită un raport Parlamentului referitor la orice informație provenită de la Reprezentantul special al ONU pentru afaceri și drepturile omului, prin care se precizează standardele de responsabilitate a întreprinderilor și de responsabilitate a societăților transnaționale și a altor întreprinderi în domeniul drepturilor omului;
106. recunoaște că politica de imigrare a devenit o prioritate pe agenda politică internă și externă a UE și că, în textele sale, UE a încercat să asocieze imigrarea cu dezvoltarea și să se asigure că drepturile fundamentale ale imigranților sunt respectate; cu toate acestea, susține că realitatea contrazice aceste texte; își exprimă preocuparea față de faptul că se încheie acorduri de readmisie a imigranților ilegali cu țări terțe care nu au mecanismele instituționale și juridice necesare pentru a face față readmisiei cetățenilor lor și pentru a le proteja drepturile;

107. solicită Consiliului să se asigure că drepturile refugiaților, ale solicitanților de azil și ale migranților sunt deplin respectate în practică atunci când intenționează să consolideze cooperarea cu țările terțe în materie de imigrație și azil; subliniază faptul că mecanismul pentru Politica Europeană de Vecinătate ar trebui utilizat pentru a monitoriza gradul de respectare a drepturilor omului în acest sector; solicită Consiliului și Comisiei să verifice dacă, în contextul politicilor de cooperare legate de acțiunea împotriva imigrației ilegale, nu sunt sprijinite organe politice și judiciare din țări în care se comit încălcări grave și sistematice ale drepturilor omului și/sau care nu prezintă modul în care sunt folosite fondurile alocate;
108. solicită Comisiei și Consiliului să ia inițiative, în numele Uniunii Europene, la nivel internațional, pentru a combate persecuția și discriminarea bazată pe orientări sexuale și pe identitatea de gen, de exemplu prezentând o rezoluție privind această chestiune la nivelul ONU și sprijinind ONG-urile și actorii care promovează egalitatea și nediscriminarea; condamnă faptul că în multe țări comportamentul homosexual este considerat infracțiune, faptul că în Iran, Arabia Saudită, Yemen, Sudan, Mauritania, Emiratele Arabe Unite și unele zone din Nigeria actele homosexuale sunt pedepsite cu moartea, faptul că în 77 de țări există legi care permit autorităților să acuze, sau chiar să condamne la închisoare, pentru acte homosexuale și faptul că în unele țări, precum India, Pakistan, Bangladesh, Uganda, Kenya, Tanzania, Zambia, Malawi, Niger, Burkina Faso, Sierra Leone și Malaesia, există legi care prevăd pedepse cu închisoarea de la 11 ani la închisoarea pe viață; este întru totul de acord cu principiile de la Yogyakarta privind aplicarea dreptului internațional privind drepturile omului în legătură cu orientările sexuale și identitatea de gen; îndeamnă statele membre să acorde azil persoanelor care riscă să fie persecutate în țara de origine din cauza orientării lor sexuale sau identității de gen;
109. solicită Comisiei și Consiliului să se asigure, în vederea reuniunii ministeriale din 2009 a Oficiului Națiunilor Unite privind Drogurile și Criminalitatea, că finanțarea acordată agențiilor internaționale, cum ar fi cele ale ONU, pentru a combate drogurile ilegale, nu este niciodată folosită, nici direct, nici indirect, pentru a susține forțele de securitate din țări care comit încălcări grave și sistematice ale drepturilor omului sau care aplică pedeapsa cu moartea în cazuri legate de droguri; solicită, de asemenea, pregătirea unui document care să prezinte de o manieră exhaustivă și detaliată cele mai bune practici aplicate de toate statele membre ale Uniunii Europene în materie de drepturi ale omului și politici referitoare la droguri, în perspectiva viitoarei sesiuni a Comisiei pentru stupefiante a ONU;
110. reiterează importanța politicii interne a Uniunii Europene de promovare a respectării dreptului internațional în domeniul drepturilor omului și necesitatea ca statele membre să legifereze în concordanță cu obligațiile ce decurg din Convențiile de la Geneva și protocoalele adiționale, Convenția împotriva torturii, Convenția referitoare la genocid și Statutul de la Roma al TPI; salută progresele înregistrate în procesul de punere în aplicare a jurisdicției universale în anumite state membre; în scopul realizării unei mai mari coerențe a politicilor interne și externe, încurajează Consiliul, Comisia și statele membre să includă lupta împotriva climatului de impunitate în cazul crimelor internaționale grave în procesul de dezvoltare a unei arii comune de libertate, securitate și justiție a Uniunii Europene;

111. își exprimă din nou îngrijorarea cu privire la restricțiile privind conținutul paginilor de internet, fie că se aplică difuzării sau recepționării informațiilor, care sunt impuse de guverne și nu respectă întocmai principiul garantării libertății de expresie; în acest sens, cere Consiliului și Comisiei să redacteze norme comunitare privind comerțul cu țările terțe, referitoare la bunuri, inclusiv la software, hardware și alte produse similare, al căror singur scop este supravegherea generală a activităților și restricționarea accesului la internet de o manieră incompatibilă cu libertatea de expresie, precum și la importul și exportul de bunuri, cu excepția celor care au ca singur scop protecția copiilor; consideră că același lucru ar trebui să se aplice în ceea ce privește supravegherea și/sau tehnologia militară vizând țări care încalcă sistematic drepturile omului; cere, de asemenea, căutarea unor soluții concrete pentru a împiedica companiile europene să furnizeze acestor țări date cu caracter personal, care pot fi utilizate pentru a încălca aceste drepturi, în special libertatea de exprimare;

Eficiența intervențiilor Parlamentului European în cazurile privind drepturile omului

112. invită Consiliul să participe la dezbaterile asupra rezoluțiilor urgente și solicită ca Subcomisiei pentru drepturile omului să i se acorde un rol mai constructiv în stabilirea unor criterii coerente și transparente de selecționare a subiectelor urgente;
113. recomandă ca rezoluțiile și alte documente importante referitoare la drepturile omului să fie traduse în limbile vorbite în țările vizate, în special în limbi nerecunoscute de către autoritățile guvernamentale răspunzătoare pentru încălcări ale drepturilor omului;
114. regretă profund faptul că autoritățile birmane și cubaneze au respins cererea Parlamentului de a consimți la trimiterea unei delegații care să viziteze foștii laureați ai premiului Saharov; consideră că Parlamentul ar trebui să contribuie la instituirea unei rețele de comunicare a laureaților premiului Saharov și să organizeze întâlniri periodice în incinta sa;
115. amintește delegațiilor parlamentare că trebuie să includă sistematic pe ordinea de zi a vizitelor lor în țările terțe o dezbateră interparlamentară asupra situației drepturilor omului;
116. recunoaște lucrările Comisiei temporare privind presupusa folosire a unor țări europene de către CIA pentru transportarea și deținerea ilegală de prizonieri și raportul acestei comisii, pe baza căruia Parlamentul a adoptat o rezoluție, la 14 februarie 2007¹; solicită Uniunii Europene și statelor membre să colaboreze la toate nivelurile pentru a denunța practica predării extraordinare, în prezent și în viitor;

o

o o

117. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale statelor candidate, Organizației Națiunilor Unite, Consiliului Europei, Organizației pentru Securitate și

¹ JO C 287 E, 29.11.2007, p. 309.

Cooperare în Europa, precum și guvernelor țărilor menționate în prezenta rezoluție.